

baudoin - vargas
de sponzenkoopman

sherpa

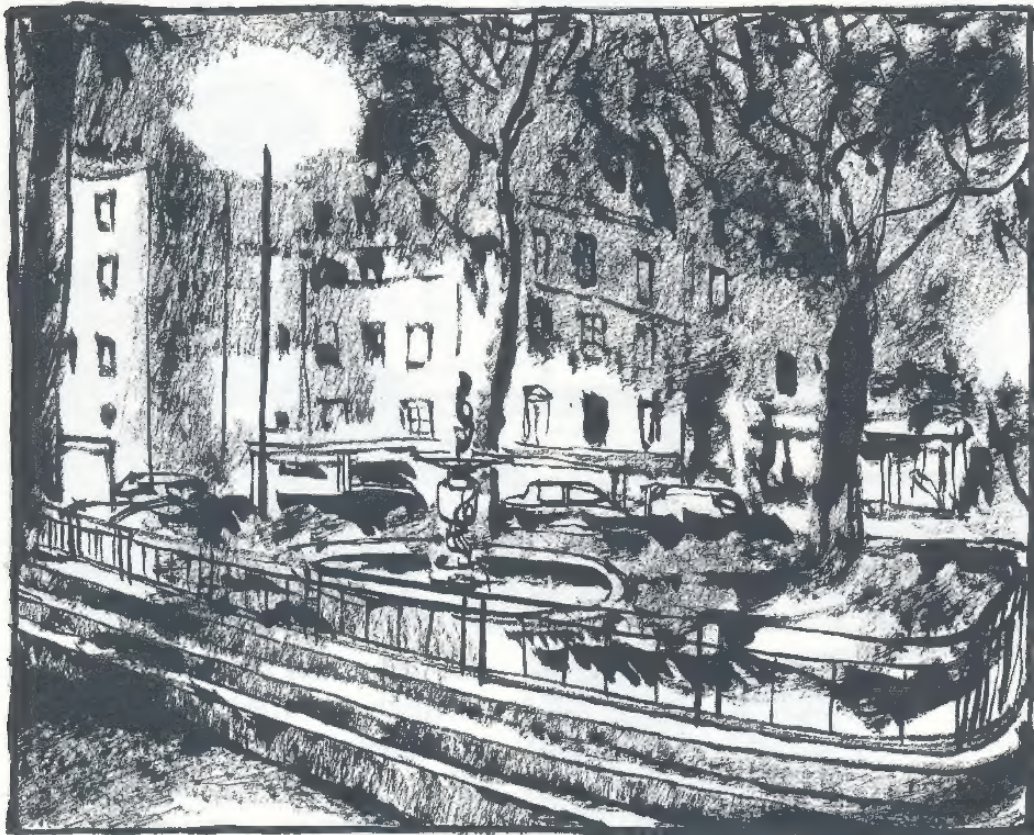
baudoin - vargas de sponzenkoopman

Het zat erop, die avond zou hij er geen een meer verkopen. Te koud, te laat, het was bijna elf uur op de Place Maubert. Zijn bliksemse supermarktkarretje was geen precisie-instrument. Hij had alle kracht in zijn polsen nodig om het in het gareel te houden. Het was koppig als een ezel, het was dwars en weerbarstig. Hij moest het toespreken, uitschelden, schoppen, maar net als een ezel zoude het een hoop koopwaar mee. Koppig, maar trouw. Hij had zijn karretje Martin gedoopt – zo heette een ezel in zijn dorp toen hij klein was.

De man parkeerde zijn wagentje naast een paal en maakte het eraan vast met een ketting, waaraan een grote bel zat. Stel je voor dat een of andere smiecht zijn voorraad sponzen wou inpikken terwijl hij sliep.

Als hij die dag vijf sponzen had verkocht, was het veel. Vijf euro, plus de acht van gisteren. Gewikkeld in zijn deken sliep hij op het metro-rooster, hij wond de deken stevig om zich heen. Hij zou Martin nooit alleen buiten laten. Voor een dier moet je iets over hebben.

De man vroeg zich af of zijn overgrootvader vlak bij zijn ezel moest slapen, als hij met het dier naar de stad ging.

Toen herinnerde de man zich dat hij geen overgrootvader had gehad, waarna hij tegen zichzelf zei dat dat geen reden was om er niet aan te denken.

Wat zou de ezel van zijn overgrootvader hebben vervoerd?

Zijn Martin vervoerde sponzen, duizenden. Toen hij de verlaten sponzen-goudmijn in een loods in Charenton ontdekte, sprong hij een gat in de lucht. 9732 plantaardige sponzen, hij had ze geteld, hij was een kei in getallen, dat was aangeboren.

Een euro per verkochte spons, in totaal 9732 euro.

Maar tijdens de vier maanden waarin hij zijn sponzen van de loods in Charenton naar Parijs verhuisde en hij Martin door alle straten van de hoofdstad duwde, had hij er op de kop af 572 verkocht.

Met dit tempo had hij 2250,3 dagen nodig om de loods leeg te ruimen, hij moest dus nog zes komma zeventien jaar lang zijn ezel en zijn ouwe karkas afjakkeren.

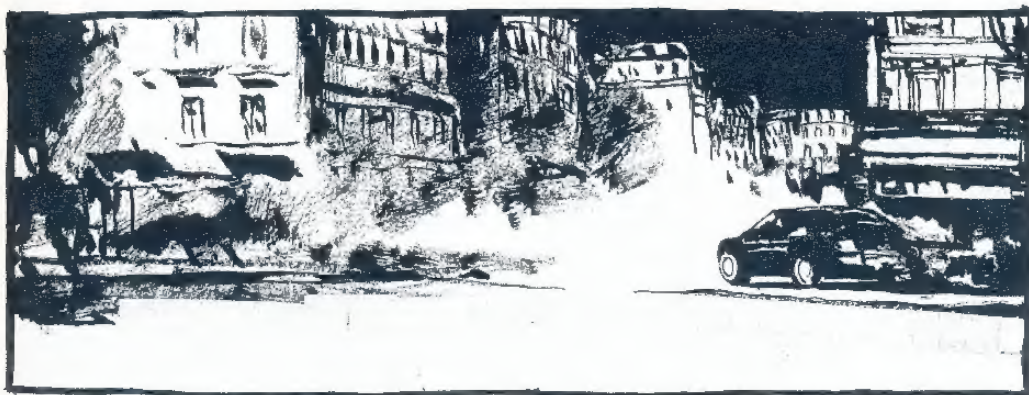
Maar niemand gaf een reet om sponzen.

De man berekende het percentage Parijse sponzenkopers.
Er stopte een auto vlakbij, er kwam een witte bontmantel uit.

De sponzenkoopman maakte zich zo plat mogelijk op het rooster. Een hoop oude kleren die in de kou waren achtergelaten, meer had de moordenaar niet van hem gezien, als hij hem al had gezien.

En voor een keer had die gruwelijke onzichtbaarheid, die de mensen onder aan de sociale ladder ten deel valt, zijn leven gered.

Hij liep naar de vrouw en boog zich over haar heen.

OH! MEISJE. JE
BENT NU NET EEN
ZEEHONDJE OP
HET PAKIJS.

Hij knielde, raapte de handtas op en opende hem. Achter de ramen gingen lichten aan. Hij liet de tas vallen en rende naar zijn wagentje. De smerissen konden elk moment komen. Haastig zocht hij in zijn zakken naar de sleutel van het kettingslot.

VERDOMME! WAAR HEB IK
DIE ROTSLEUTEL GELATEN?

DE SMERIS-
SEN KOMEN.

WAOU

EN IK WIL MARTIN
NIET ACHTERLATEN!

SHIT!
SHIT!

DING
DONG!
DING
DONG!

Tijdens het volgende halfuur had de man het gevoel dat hij op een wip zat. Aan de ene kant was hij een belangrijke kerel, de enige getuige van de moord. Aan de andere kant was hij een lastige voddenaar, die door elkaar werd geschud en bedreigd.

Het winkelwagentje werd op de binnenplaats van het politiebureau geparkeerd tussen twee grote auto's, wantrouwig gadegeslagen door de eigenaar.

De telefoons hadden voortdurend gerinkeld, het was een drukte van belang, er klonken opdrachten en bevelen. Algehele opwindning omdat een vrouw in bont was neergeschoten.

Als het Monique was geweest, zouden er geen tien agenten van het ene kantoor naar het andere hebben gehold alsof het land in zee kukelde. De halve hoofdstad was wakker vanwege dit vrouwtje dat nooit een spons had uitgeknepen.

De smeris stelde zich voor, hoofdcommissaris Jean-Baptiste Adamsberg. Hij was weg geweest, niet ver, even naar achteren. Nu zat hij voor hem.

En de smeris keek hem aan, alsof hij zijn leven probeerde te doorgronden zonder iets te vragen.

SLIEP U?
SLIEP
U TOEN
HET GE-
BEURDE?

IK GING SLAPEN
MAAR JE WORDT ALTIJD
GESTOORD.

TOUSSAINT, PI. IS UW
VOORNAAM "PI"?

M'N VOORNAAM IS OPGELOST
IN DE KOFFIE. DA'S
HET ENIGE WAT
ERVAN OVER IS.

MET ALLERHEILIGEN BRACHT M'N MOEDER
ME NAAR HET ZIEKENHUIS. ZE SCHREEF
M'N NAAM IN HET REGISTER. IEMAND NAM
ME OP DE ARM. IEMAND ANDERS ZETTE
Z'N KOFFIE OP HET REGISTER. DE
VOORNAAM WERD UITGEWIST DOOR DE
KOFFIE, ER BLEVEN NOG
TWEЕ LETTERS OVER. MAAR
"MANNELIJK GESLACHT" WERD
NIET UITGEWIST. DAT
WAS EEN GELUKJE.

MOEST HET "PIERRE" ZIJN?

ER STOND ALLEEN NOG
"PI". MISSCHIEN HAD M'N
MOEDER "PI" GESCHREVEN.

GOED, "PI".

BENT U AL
LANG DAKLOOS,
"PI"?

VROEGER
WAS IK
MESSENVERKOPER, IK TROK VAN
STAD NAAR STAD, DAARNA VERKOCHT
IK BEDDENLAKENS, FIETSPOMPEN,
KOUSEN. TOEN IK NEGENENVEERTIG
WAS STOND IK OP DE STRAAT MET 'N VOORRAAD
VERZOPEN DIJKHORLOGES.

DIT IS DE TIENDE WINTER.

ER IS HEIBEL, OF
NIET SOMS?

ER IS HEIBEL.
EN NIET ZO'N KLEIN
BEETJE. ALLES HANGT VAN U AF,
VAN WAT U ONS GAAT VERTELLEN.

ZOU ER OOK HEIBEL
ZIJN ALS HET OM
MONIQUE GING?

WIE IS MONIQUE?

MONIQUE! DE VROUW VAN
MIJN BOEKENSTALLETJE. ZE
LAAT ME DE KRANT LEZEN.

ELKE OCHTEND, ZOLANG IK
DE KRANT MAAR NIET HELEMAAL
OPENVOUW. DA'S DE REDEN
WAAROM IK VAN DE WERELD
SLECHTS DE VERTICALE HELFT
KEN EN NOOIT DOORDRING
TOT DE KERN.

U HEBT GELIJK.

VOOR MONIQUE ZOU ER NIET
ZO'N HEIBEL ZIJN. DAN ZOU DE
HEIBEL BESCHEIDENER ZIJN.

VOOR MONIQUE ZOU ER EEN KLEIN ONDERZOEK ZIJN. GEEN
TWEEHONDERD MAN DIE WILLEN WETEN WAT U HEBT GEZIEN.

ZIJ HEEFT ME NIET GEZIEN.

ZIJ?

DE VROUW IN BONT. ZE
LIEP OM ME HEEN ALSOF IK EEN
HOOP STRONT WAS. WAAROM
ZOU IK HAAR HEBBEN GEZIEN?
VOOR WAT HOORT WAT.

HEBT U
HAAR NIET
GEZIEN?

ALLEEN EEN HOOP
WIT BONT.

UW VINGERAFDRUKKEN STAAN OP DE HANDTAS VAN HET WITTE
BONT.

IK HEB
NIKS
GEPIKT.

MAAR U LIEP NAAR
HAAR TOE NA DE
SCHIETPARTIJ. U
BENT GEZIEN.

NOU EN? ZE STAPTE UIT EEN TAXI, VERMEED EEN
HOOP STRONT, ER KWAM EEN KEREL UIT EEN AUTO, HIJ SCHOOT
DRIE KEER OP DE HOOP BONT EN BASTA. MEER HEB IK NIET GEZIEN.

Adamsberg stond op, deed een paar stappen door het kantoor.

WIL JE ME NIET HELPEN, IS DAT HET?

TUTOJEERT
U ME?

SMERISSEN TUTO-
JEREN. DAT LEVERT
MEER RENDEMENT
OP.

KAN IK U DAN OOK TUTOJEREN?

NEE, JIJ SCHIET ER NIETS MEE OP.
JIJ HEBT GEEN RENDEMENT, WANT JE WILT NIETS ZEGGEN.

GAAT U ME SLAAN?

Adamsberg haalde
zijn schouders op.
Hij leunde tegen de muur en
keek hem aan. De man was
nogal getekend, door de
honger, door de kou, door de
wijn, die zijn gezicht hadden
doorploegd. Zijn baardhaar
was nog half rood, natuurlijk
bijgeknipt met een schaar,
zijn felle blauwe ogen waren
voor Adamsberg aanleiding
om even met hem te praten
als twee oude kennissen
in de trein.

MAG IK ROKEN?

Adamsberg wuifde een mogelijk rookverbod weg, hij knikte.
Pi trok een sigaret uit zijn jaszak.

DAT VERHAAL VAN JE OVER DE HOOP STRONT EN DE HOOP BONT
SLAAT NERGENS OP. ZAL IK JE
VERTELLEN WAT ER ONDER DE
VODDEN EN HET BONT ZAT?

EEN SMERIGE KEREL DIE
SPONZEN VERKOOPT EN EEN
SCHONE VROUW DIE ER NOOIT
VAN HAAR LEVEN EEN HEEFT
GEKOCHT.

ER ZIT EEN MAN IN
DE STRONT DIE VEEL
DINGEN WEEET, EN EEN
VROUW IN DE SCHEMER-
ZONE MET DRIE
KOGELS IN HAAR LIJF.

IS ZE NIET
DOOD?

NEE. MAAR ALS
WE DE DADER
NIET GRIJPEN,
PROBEERT HIJ
HET OPNIEUW.

HOEZO? ALS ZE MONIQUE
HADDEN AANGEVALLEN,
Zouden ze niet meteen
OPNIEUW BEGINNEN.

HET WAS MONIQUE NIET,
HADDEN WE AL GEZEGD.

'T IS EEN BELANG-
RIJK PERSOON,
OF NIET DAN?

EEN ZEER HOOGGEPLAATST PERSOON, NIET
VER VAN HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE
ZAKEN. VANDAAR DE HEIBEL.

NOU, NIET MIJN PAKKIE-AN. HET
MINISTERIE EN HUN HEIBEL KUNNEN ME
GESTOLEN WORDEN. MIJN HEIBEL IS
HET VERKOPEN VAN 9732 SPONZEN.
EN NIEMAND TREKT ZICH ENE REET
AAN VAN M'N SPONZEN. NIEMAND HELPT
ME 'N HANDJE. GEEN ENKEL HOOG-
GEPLAATST PERSOON VRAAGT ZICH AF
HOE HET KOMT DAT M'N BALLEN ER
'S WINTERS NIET AF VRIEZEN.

EN IK MOET HEN HELPEN?
MOET IK HUN WERK DOEN
EN HEN BESCHERMEN?

WIE ZIT ER MET DIE SPONZEN
OPGESCHEEPT, ZIJ OF IK?

MISSCHIEN KUN
JE BETER 9732 SPONZEN OP
JE RUG DAN DRIE KOGELS IN
JE LIJF HEBBEN.

NOU, DA'S NIET ZEKER, 'S AVONDS.
EN WAT MOET IK DAN ZEGGEN,
COMMISSARIS? JA, IK HEB DINGEN
GEZIEN. JA, IK ZAG DE MAN SCHIETEN,
JA, IK ZAG Z'N WAGEN!

IK WEET AL
DAT JE DAT
ALLEMAAL
ZAG, PI.

O JA?

JA. ALS
JE OP
STRAAT
LEEFT,
HOU JE
ALLES IN
DE GATEN
WAT ER IN
JE BUURT KOMT,
VOORAL ALS JE
GAAT SLAPEN.

NOU, ZEG
DAN MAAR
TEGEN DIE HEMELHOOG-
GEPLAATSTE LUI DAT TOUSSAINT
PI SPONZEN MOET VERKOPEN EN
DAT IE WEL WAT ANDERS TE DOEN
HEEFT DAN VROUWEN IN WITTE
MANTELS UIT DE BRAND TE HELPEN.

SOWIESO GEEN
VROUWEN?

HET IS NIET
ZO MAAR 'N VROUW.

Adamsberg liep door het bureau. Hij bleef voor Pi staan, zijn handen diep in zijn zakken.

MAAR WE HEBBEN ER LAK AAN, PI, WE HEBBEN LAK AAN WAT ZE IS. WE HEBBEN LAK AAN HAAR MANTEL, AAN HAAR MINISTERIE EN AAN AL DIE LUI DIE ER WARMPJES BIJ ZITTEN EN NOOIT AAN MENSEN ZOALS JIJ DENKEN. HET IS HUN STRONT EN WE KUNNEN DAT NIET EVENTJES MET JOUW SPONZEN SCHOONVEGEN. EN HET IS GEEN HOOP, DIE STRONT VAN HEN, HET ZIJN BERGEN! GROTE BERGEN MEST! JE BENT EEN STOMKOP, PI! DIE BERGEN MEST HEBBEN ZE HEUS NIET IN HUN EENTJE GEMAAKT!

JE MEENT
HET.

ZE ZIJN ONTSTAAN DOOR
HET IDEE DAT SOMMIGE
MENSEN OP AARDE BELANG-
RIJKE ZIJN DAN ANDERE,
DAT DAT ZO WAS EN DAT
DAT ALTIJD ZO ZAL ZIJN.
DA'S EEN LEUGEN. MAAR
JIJ, PI, GELOOFT HET.

DAAROM ZEG IK DAT JE STOM BENT.

MAAR IK GELOOF NIKS,
VERDOMME.

TOCH WEL. JE GELOOFT DAT DIE
VROU BELANGRIJKER IS DAN JIJ.
DAAROM HOU JE JE MOND. TER-
WIJL HET GEWOON EEN VROUW IS
DIE GAAT STERVEN.

PRAATJES.

ELK LEVEN IS
EVENVEEL WAARD
ALS ELK ANDER.
HET HARE, HET
JOUWE, HET MIJNE,
DAT VAN MONIQUE
EN ZES MILJARD
ANDERE.

PRAATJES, IDEETJES.

IK LEEF VAN IDEETJES.

EN IK LEEF VAN SPONZEN.

DA'S NIET WAAR.

PI ZWEEG EN ADAMSBERG GING WEER ZITTEN.
NADAT HET EVEN STIL WAS GEWEEST,
STOND HIJ WEER OP.

KOM,
WE GAAN LOPEN.

Ze gingen naar buiten.

Op het verlaten perron van het station Cardinal Lemoine, richting Austerlitz, liep Adamsberg met trage passen, zwijsend, het hoofd gebogen.

Pi probeerde zijn ritme te volgen, want deze smeris was weliswaar een smeris maar toch goed gezelschap.

En gezelschap is schaars als je je wagentje voortduwt.

Adamsberg keek naar een muis die tussen de rail rende.

IK HEB TROUWENS OOK IDEETJES.

WAA-
OVER?

OVER CIRKELS.

Adamsberg haalde zijn schouders op.

DA'S AANGEBO-
REN. DIE KNOOP
BIJVOORBEELD,
HEBT U ENIG
IDEE WAT DE
OMTREK ERVAN
IS?

VOLGENS MIJ HEB IK DIE
KNOOP NOOIT OPGEMERKT.

IK WEL.

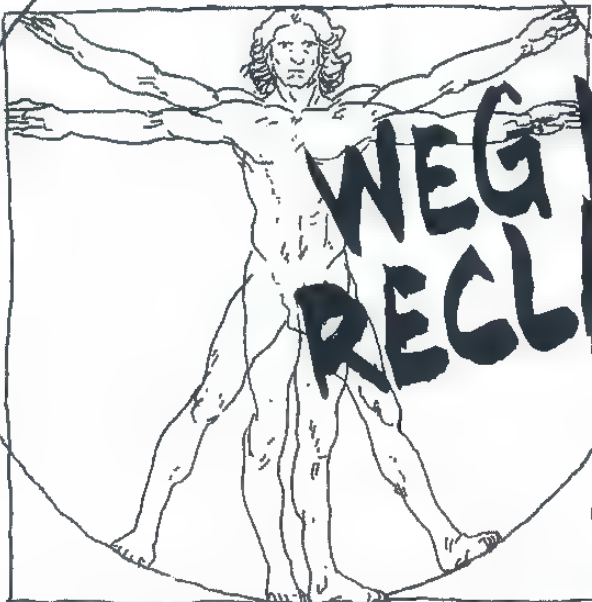
IK SCHAT DAT DIE KNOOP 'N
OMTREK VAN EENENVIJFTIG
MILLIMETER HEEFT.

OP 'N AUSTERLIJKE

Adamsberg bleef staan: WAT SCHIET JE DAARMEE OP? vroeg hij.

Pi schudde zijn hoofd.

JE HOEFT GEEN SMERIS TE ZIJN OM TE WETEN DAT PI DE SLEUTEL TOT HET WERELDRAADSEL IS. TOEN IK KLEIN WAS, NOEMDEN ZE ME OP DE ARMENSCHOOL 3,74. SNAPT U HEM? PI? 3,74? DE DOORSNEE VAN EEN CIRKEL KEER 3,74 IS GELIJK AAN DE OMTREK? NOU, DIE GRAP HEEFT M'N HELE LEVEN BEPAALD. MISSCHIEN WAS HET WEL EEN GELUK DAT M'N NAAM IS OPGELOST IN DE KOFFIE. IK BEN EEN GETAL GEWORDEN, EN NIET ZO MAAR EEN GETAL, PAS OP.

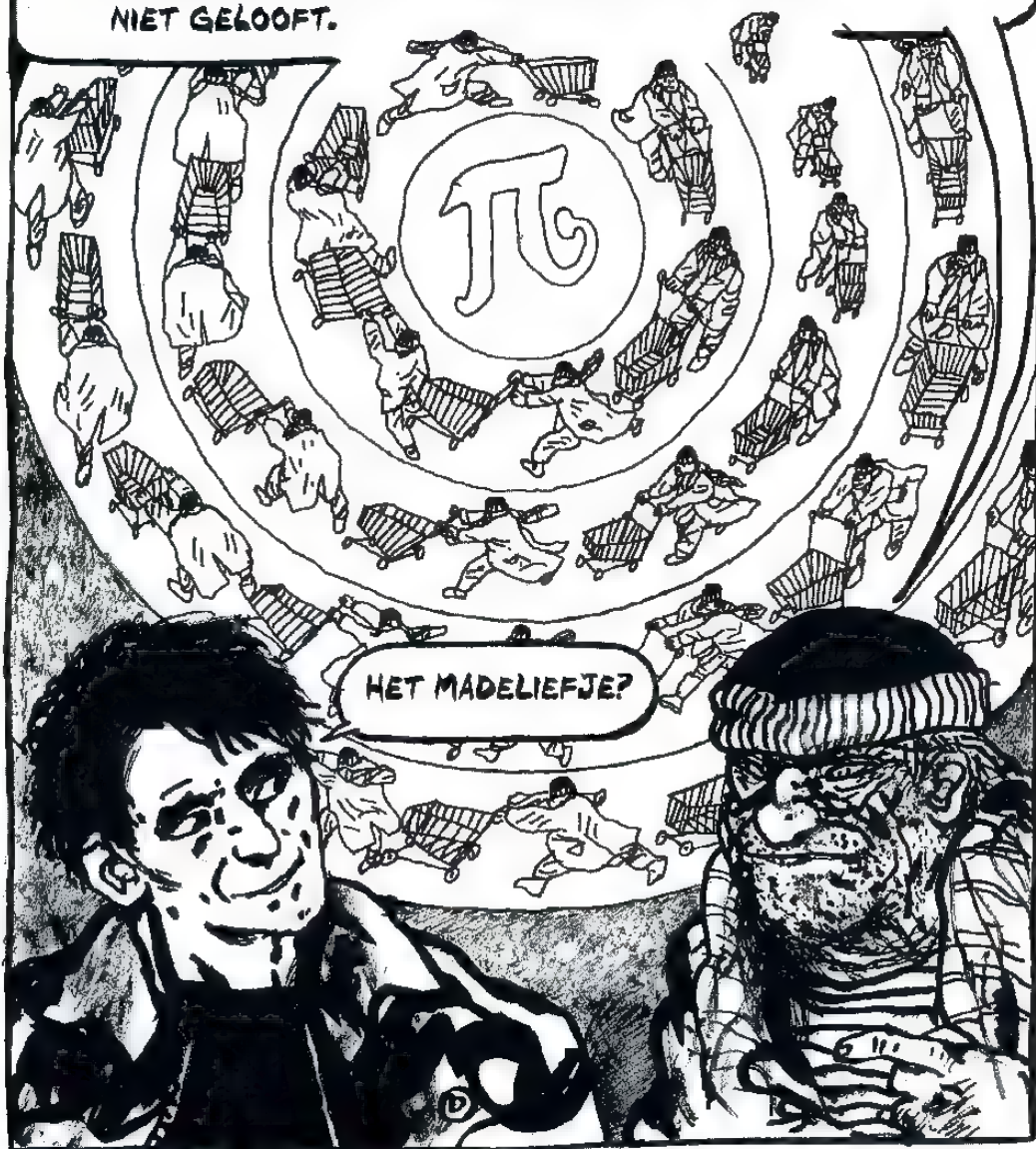
wij hebben oplossingen
voor alle problemen

www.□

IK BEGRIJP HET.

U HEBT ER GEEN IDEE VAN WAT IK ALLEMAAL WEET.
WANT PI WERKT MET ALLES WAT ROND IS. EEN GRIEK HEEFT DAT
DESTIJD ONTDEKT. DAT WAREN SLIMME JONGENS, DIE GRIEKEN.
BEN JE SOMS NIEUWSGIERIG WAT DE OMTREK VAN JE HORLOGE
IS? HET WIEL VAN JE KARRETJE, DE OMTREK VAN JE HOOFD, DE
STEMPEL VAN HET GEMEENTEHUIS, HET GAT IN JE SCHOEN, HET
HART VAN EEN MADELIEFJE, DE BODEM VAN EEN FLES, EEN MUNT
VAN EEN EURO, JE GLAASJE WIJN, WIL JE WETEN WELKE OMTREK
JE HEBT GEDRONKEN? DE WERELD IS GEMAAKT VAN CIRKELS.
HEBT U OOI DAARAAN GEDACHT? NOU, IK, PI, KEN ZE ALLEMAAL,
DIE CIRKELS. STEL ME MAAR EEN VRAAG ALS U ME
NIET GELOOFT.

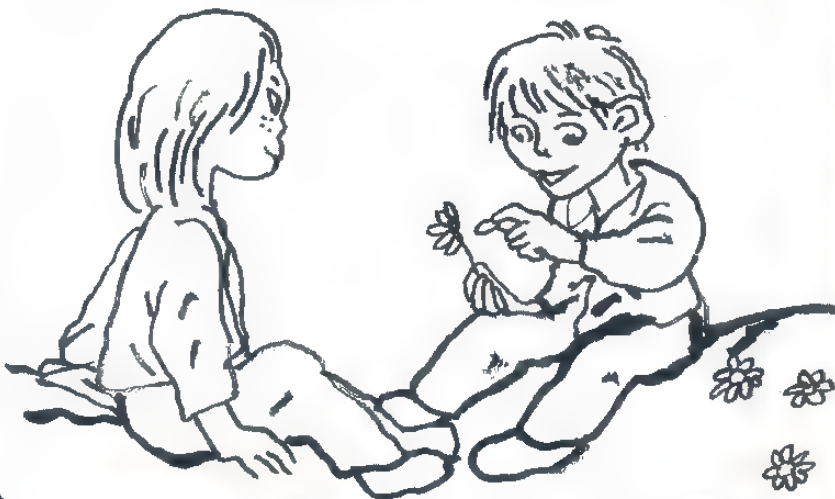

MET DE BLOEMBLAADJES OF ALLEEN HET GELE HART?

HET HART.

ik hou van je, een beetje, veel, waanzinnig veel...

TWAALF KOMMA
VIERENTWINTIG
MILLIMETER.
EN DA'S AL EEN
VRIJ GROOT
MADELIEFJE.

Pi zweeg even, zodat de informatie op volle waarde kon worden geschat.

Ja, hervatte hij hoofdschuddend. da's m'n noodlot.
En wat is de grootste cirkel, de ultieme cirkel?

ALS JE MIJN ZAAK OPLOST
ZOALS JE CIRKELS OPLOST,
KOMEN WE EEN STUK VERDER.

IK HOU NIET
VAN Z'N
DOORSNEE.

DAT HAD IK
AL DOOR.

WAT IS DE NAAM VAN DE VROUW?

GEEN NAAM. GEHEIM.

O JAP HEEFT ZIJ OOK
HAAR NAAM VERLOREN?

JA. ZE HEEFT ZELFS
NIET MEER HET BEGIN.

DAN GEVEN WE HAAR EEN NUMMER, NET
ALS MIJ, HET IS NIET AARDIG OM "DE
VROUW" TE ZEGGEN. WE
NOEMEN HAAR "4,27",
WANT ZIJ HEEFT
DE HOOFDPRIJS
GEWONNEN.

ZOALS JE WILT.
4,27 DUS.

Adamsberg bracht Pi naar een hotelletje, drie straten van het politiebureau. Hij liep langzaam terug.

Noot van de vertaler: '427' IS EEN SOORT DOBBELSPEL.

In zijn kantoor stond een afgezant van het ministerie al een halfuur diep gekrenkt te wachten. Adamsberg kende hem, het was een briljante, offensieve en schijterige jongeman. Ik verhoorde de getuige, zei Adamsberg, terwijl hij zijn jasje op een stoel gooide.

U NAM ER DE TIJD VOOR,
COMMISSARIS.

JA.

BENT U IETS WIJZER GEWORDEN?

DE OMTREK VAN EEN MADELIEFJE. HET GELE GEDEELTE!

WE HEBBEN GEEN TIJD VOOR GRAPJES, COMMISSARIS,
DAT HEBT U TOCH WEL BEGREPEN?

'T IS 'N LASTIGE KEREL, EN DAAR
HEEFT HIJ ZIJN REDENEN VOOR.
MAAR HIJ WEET VEEL DINGEN.

ER IS HAAST, IK
HEB ORDERS. HEBT
U NIET GELEERD
DAT U ELKE
"LASTIGE" KEREL
BINNEN EEN KWARTIER
KUNT LATEN
DOORSLAAN?

JA.

WAAR WACHT U
DAN OP?

TOT IK 'T VERGEET.

WEET U DAT IK U VAN DE
ZAAK KAN HALEN?

JE KRIJGT HEM NIET AAN
HET PRATEN DOOR HEM
AF TE ROSSEN?!

De ondersecretaris liet zijn vuist op tafel neerdalen: HOE DAN?

HIJ HELPT ONS ALLEEN ALS WIJ HEM HELPEN.

WAT WIL
HIJ DAN,
VERDOMME?

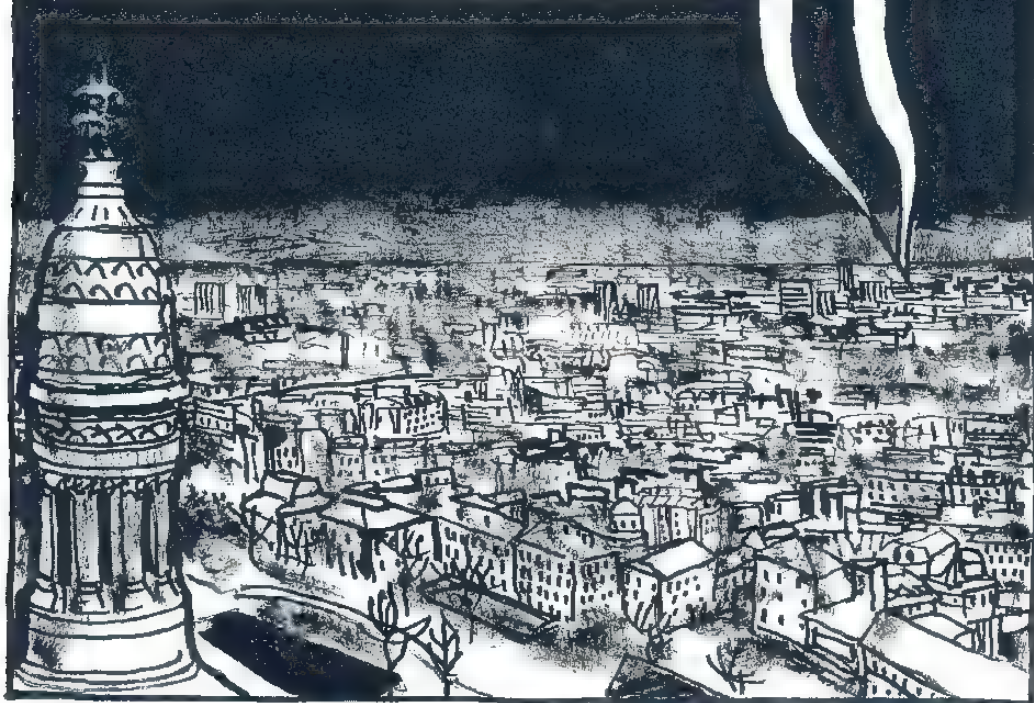
IN ZIJN ONDERHOUD VOORZIEN, SPON-
ZEN VERKOPEN. 9732 ROTTIGE SMERIGE
SPONZEN, ÉÉN EURO PER STUK.

MORGENOCHTEND OM ACHT UUR KRIJGT U 9732 EURO, EN DAT
IS EEN GUNST DIE IK U BEWIJS, GELOOF ME, MET UW STAAT VAN
DIENST. UITERLIJK OM TIEN UUR WIL IK DE INFORMATIE.

IK GELOOF DAT U HET NIET HELEMAAL BEGRIJPT,
MENEER DE ONDERSECRETARIS.

DE MAN VRAAGT NIET OM GELD. HIJ WIL ZIJN SPONZEN
VERKOPEN. 9732 SPONZEN. AAN MENSEN. AAN 9732
PERSONEN.

BENT U GEK, COMMISSARIS? MOET IK ALLE
AGENTEN VAN HET LAND DE STRAAT OP STUREN?

Dat zou niet werken, zei Adamsberg rustig. Hij wil zijn sponzen zelf verkopen!

De ondersecretaris boog zich naar Adamsberg.

- Zeg mij, commissaris, maakt u zich soms meer zorgen over de sponzen van die kerel dan over de veiligheid...

- ... van 4,21, vulde Adamsberg aan. Dat is hier haar code-naam. We gebruiken niet haar echte naam.

- Ja, dat is beter, zei de ondersecretaris met gedempte stem.

- Ik denk dat ik een oplossing weet, zei Adamsberg. Voor de sponzen en voor 4,21.

- En dat zou wel werken?

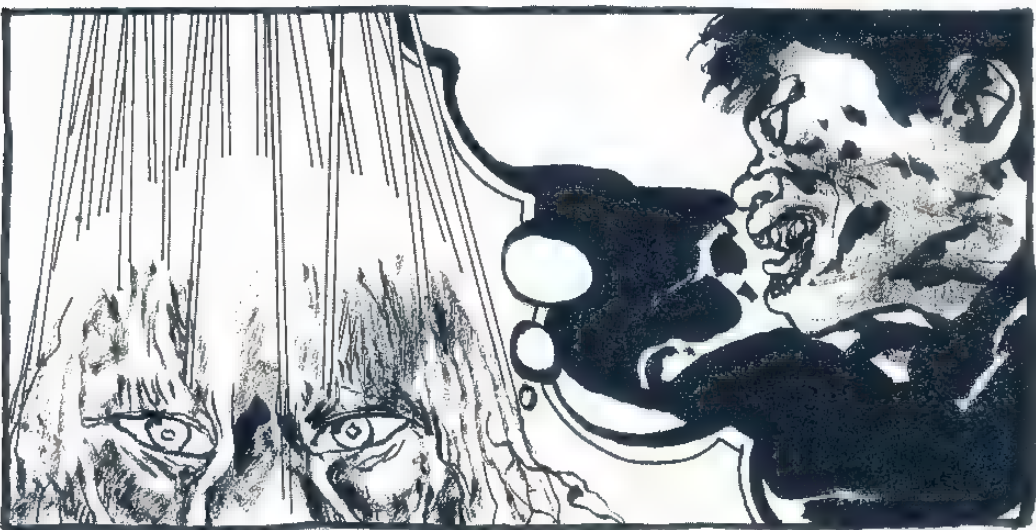
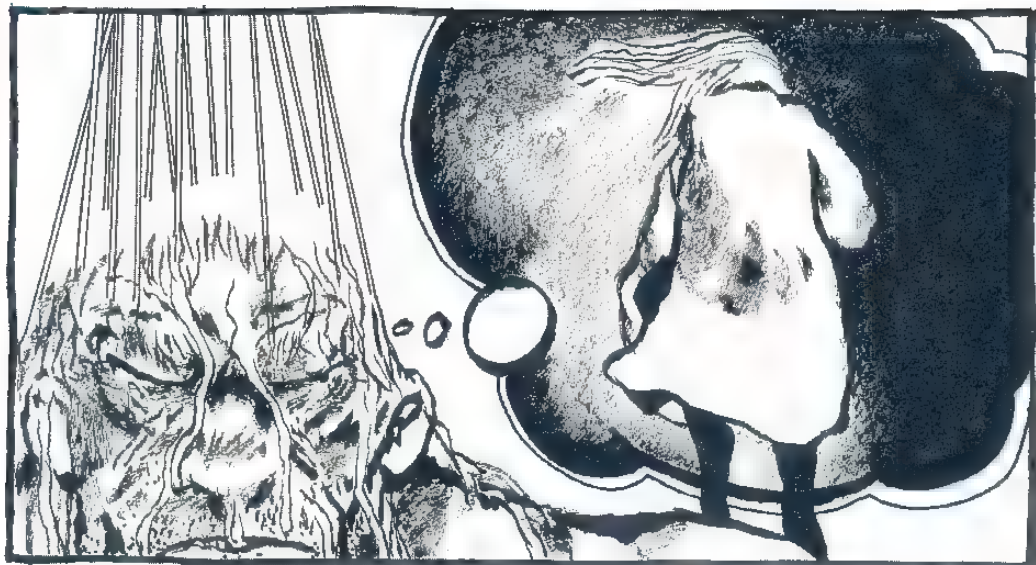
Adamsberg aarzelde. Misschien. Ik ga even rondwandelen met dit idee.

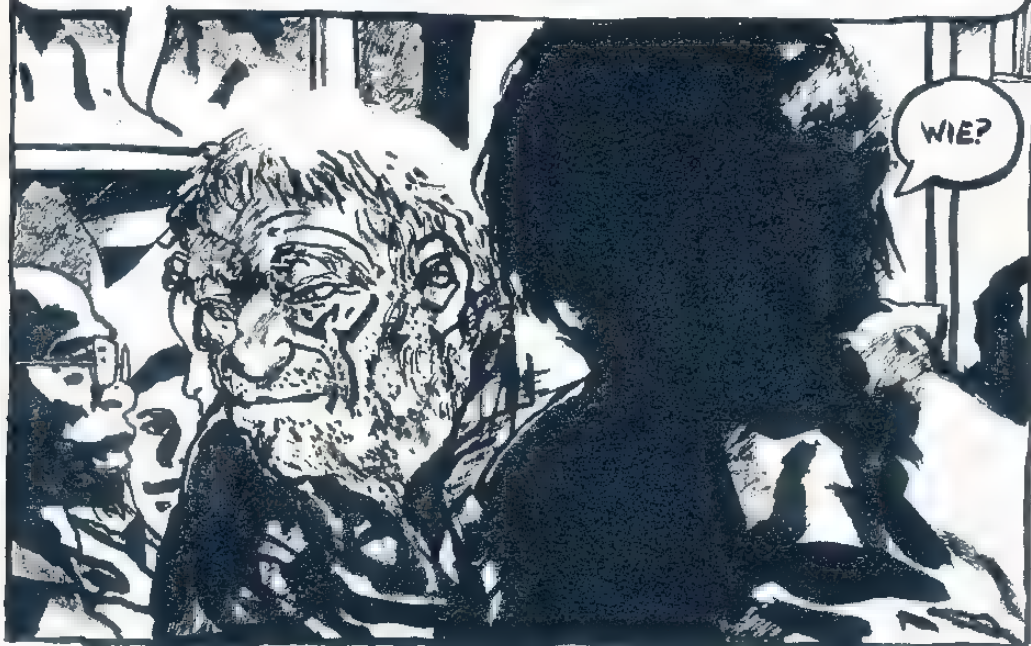

Om half acht 's ochtends klopte de commissaris op de deur van Toussaint Pi's kamer. De sponzenverkoper was op, en ze gingen naar de bar van het hotel.

Adamsberg bestelde koffie en reikte hem het mandje met croissants.

EEN MIRAKELSE DOUCHE IN MIJN KAMER. DE WATERSTRAAL
HAD BIJ DE KOP EEN DOORSNEE VAN ZESENTWINTIG MILLIMETER.
DAN KRIJG JE ER GOED VAN LANGS. HOE IS HET MET HAAR?

NOU, 4,27.

ZE OVERLEEFT HET. ZE WORDT DOOR VIJF
SMERISSEN BEWAAKT. ZE HERINNERT ZICH NIETS.

DE SHOCK.

Pi beet in zijn croissant en zocht daarna in zijn broekzak.
Hij legde een in vieren gevouwen papiertje op de bar.

HIER STAAT ALLES OP. DE KOP VAN DIE KEREL, ZIJN DOEN
EN LATEN, ZIJN KLEREN, HET MERK VAN ZIJN WAGEN.
EN ZIJN NUMMERBORD.

HAD JE ZIJN NUMMERBORD
ONTHOUDEN?

GETALLEN ZIJN MIJN
DING. DA'S AANGEBOREN.

Adamsberg was enkele minuten later terug in het café.

Pi trok een grijs en nam een slok koffie.

HOEFT NIET MEER. U HEBT NU DE INFORMATIE.

WAS HET EEN GOED IDEE?

EEN RAAR IDEE.

EEN SMERISSENTRUC?

EEN MENSENTRUC: GEEF IETS
IN RUIL VOOR DE EURO'S.

ZE KRIJGEN EEN SPONS! DACHT U DAT IK DE BOEL OPLICHTTE?

JE SPONZEN
VALLEN VAN
NARIGHEID UIT
ELKAAR.

WEET U WAT ZE ERMEE DOEN? ZE PLETTEN ZE IN SMERIG
WATER. HET LEVEN VAN EEN SPONS IS GEEN PRETTJE.

JE GEEFT EEN SPONS
EN IETS ANDERS.

GEEF IK IETS ANDERS? WAT DAN?

JE LAAT
ZE HUN NAAM
OP EEN PARIJSE
MUUR SCHRIJVEN.

IK SNAP
'T NIET.

ALS IEMAND EEN SPONS KOOPT,
SCHILDER JE ZIJN OF HAAR NAAM
OP EEN MUUR. DEZEELFDE MUUR.

Pi fronste zijn wenkbrauwen.

EN IK GA ERVOOR STAAN MET M'N KOOPWAAR?

PRECIES.
OVER ZES MAANDEN HEB
JE EEN GROTE MUUR VOL
NAMEN, EEN REUSACHTIG
MANIFEST VAN SPONZEN-
KOPERS, EEN SAMENSCHOLING, BIJNA EEN MONUMENT.

U BENT EEN GRAPJAS. WAT HEB IK MET DIE MUUR TE
VERHAPSTUKKEN?

HIJ IS NIET VOOR JOU.
HIJ IS VOOR DE MENSEN.

HET ZAL
DE MENSEN EEN
ROTZORG ZIJN.

'T ZAL ZE GEEN ROTZORG
ZIJN. ZE STAAN MISSCHIEF WEL IN DE RIJ VOOR JE WAGENTJE.

KUNT U ME ZEG-
GEN WAT ZIJ ER-
MEE OPSCHIETEN?

ZE KRIJGEN EEN
BEETJE 'T GEVOEL
DAT ZE BESTAAN.

HEBBEN ZE DAT
NU DAN NIET?

MINDER DAN JE
ZOU DENKEN.

IK WEET NIET OF HET
EEN STOM IDEE IS
OF DAT HET...

IK OOK NIET.

ZAL IK MIJN NAAM OOK EROP ZETTEN?
ALS DE MUUR AF IS?

ALS JE DAT LEUK VINDT. MAAR BETAAL DAN WEL JE SPONS. DAAR GAAT
HET JUIST OM.

NATUURLIJK. DENKT U DAT IK EEN LADELICHTER BEN?

Pi dacht na terwijl Adamsberg de rekening betaalde.

- IS DIT VAN DE STAAT?
- ZE WILDEN NIET HET TROCADERO AFSTAAN.
- JE MEENT HET.
- ZOLANG JE ER MAAR OP KUNT SCHILDEREN.
- JA. EEN MUUR IS EEN MUUR.
WANNEER BEGIN IK?
- MORGEN KRIJG JE DE VERF EN DE LADDER.
- MAG IK DE KLEUREN KIEZEN?
- JIJ BENT DE BAAS.

NOU, DAN IS
HET GOED...

WAT ZIT JE
DWARS?

4,27. WEET ZE DAT IK, TOUSSAINT PI, DE SMIECHT HEB
GEVONDEN DIE HAAR
NEERSCHOOT?

IK ZAL 'T
ZEGGEN.

De twee mannen schudden elkaar de hand, waarna Adamsberg
langzaam wegliep. Pi riep hem na.

HÉ! DENKT U DAT ZE ZAL KOMEN? DENKT U DAT ZE EEN
SPONS KOMT KOPEN? EN DAT ZE HAAR NAAM OPSCHRIJFT?

DAT MERKT JE WEL!
VERTEL HET ME, ALS HET ZOVER IS!

JIJ SCHRIJFT
DE GESCHIEDENIS
EN IK KOM HAAR
LEZEN.

DE STAD TEKENEN

vragen die ze me stelt.

UIT "DE VIER STROMEN",
OOK OP SCENARIO VAN

Fred Vargas

VERSCHEENEN BIJ
SHERPA

IK TEKEN ZELDEN STEDELIJKE LANDSCHAPPEN.

IK TEKEN ZELDEN PARIJS.

TOCH HEB IK ER GEEN HEKEL AAN OM MET EEN PENSEEL
OVER DE STAD TE "PRATEN".
EN MET FRED VARGAS MOET IK WEL.

HOE MOET IK
"PRATEN" OVER
DE DAKEN, DE
BUITENWIJKEN,
DE STRATEN?

HET METAAL VAN
AUTO'S?
IK ZOU WILLEN DAT
JE DE EMOTIES VOELT
DIE IK IN STEDEN
ERVAAR. DAT JE DE
GELUIDEN HOORT
DOOR TE KIJKEN NAAR
DE TEKENINGEN.

HET LUISTEREN NAAR EEN
KNETTERENDE MOTOR.

HOE LAAT IK ZIEN DAT JE EEN STAD KUNT INADEMEN?

**EN HOE TOON IK DAT IK ZE ONS KAN LATEN STIKKEN VAN
VERVELING? DAT ZIJN VRAGEN WAAR IK VAN HOU. DIE IK PROBEER
OP TE LOSSEN EN HET BLIJFT NATUURLIJK BIJ POGINGEN.**

POGINGEN OM

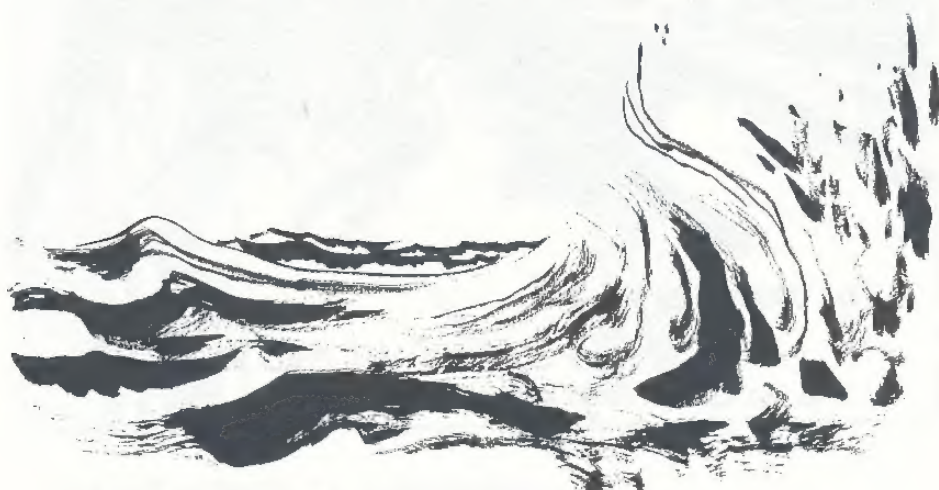
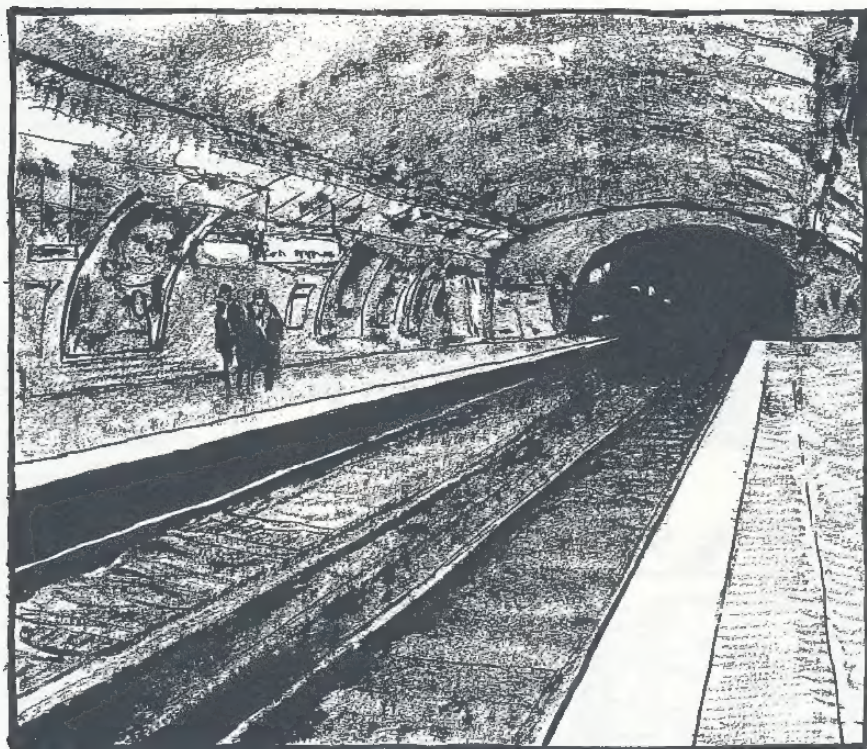
DE EENZAAMHEID TE SCHILDEREN.

DE DREIGING.

Voor "De vier stromen" liet Fred Vargas
me zo door Parijs lopen.

Voor "De sponzenkoopman" liet ze me zelfs afdalen
in de metro.

HET IS ANDERS DAN HET SCHILDEREN VAN DE ZEE.
MAAR DE ZEE SCHILDEREN IS OOK ONMOGELIJK.

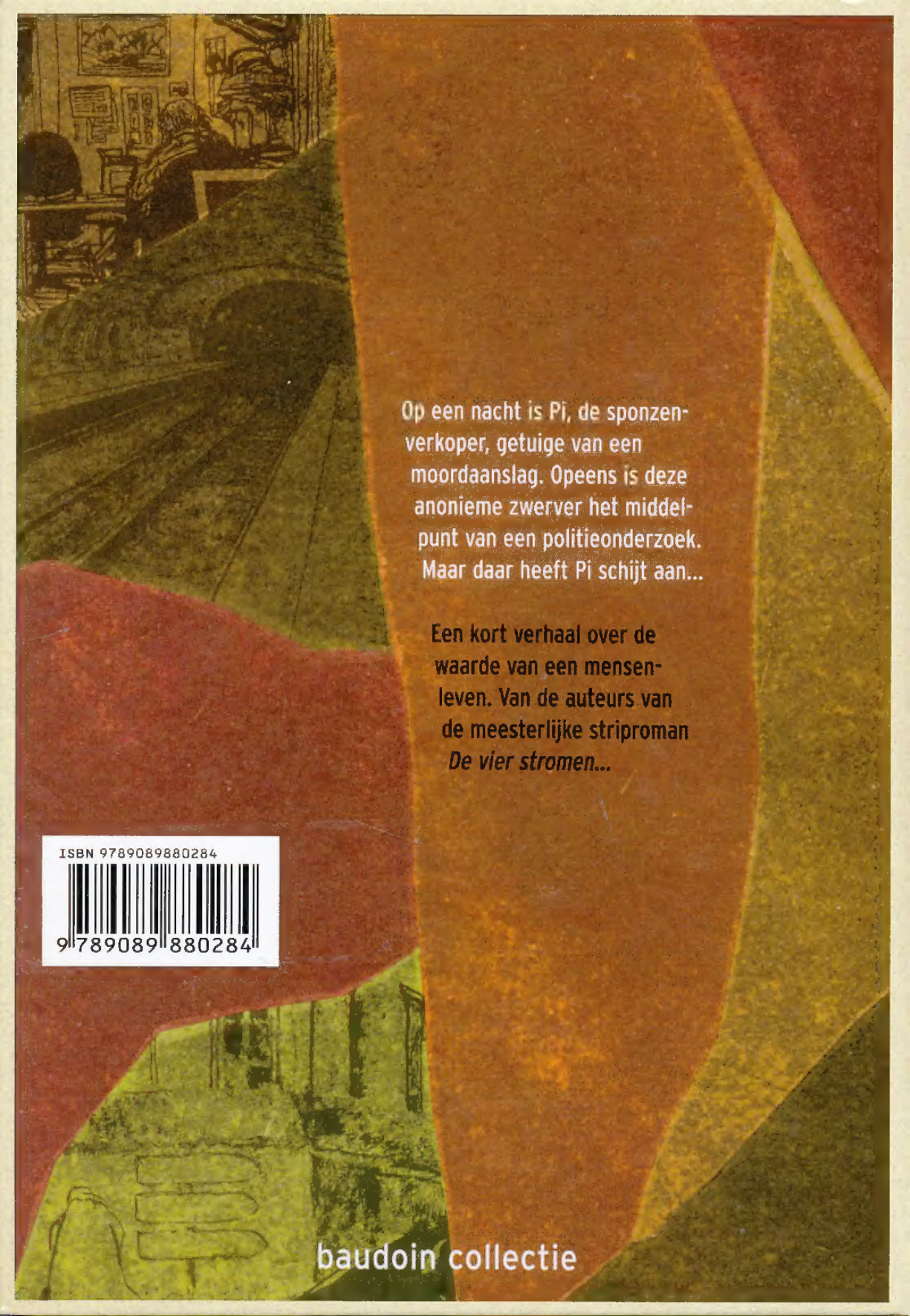
**WAAROM LOOPT DE MENS DOOR DE STEDEN?
EN WAAROM PROBEERT HIJ ER DAARNA OVER TE PRATEN?**

IN "DE VIER STROMEN" ZIJN ER OOK LANDSCHAPPEN.

BEDANKT, FRÉDÉRIQUE.

Op een nacht is Pi, de sponzen-
verkoper, getuige van een
moordaanslag. Opeens is deze
anonieme zwerver het middel-
punt van een politieonderzoek.
Maar daar heeft Pi schijt aan...

Een kort verhaal over de
waarde van een mensen-
leven. Van de auteurs van
de meesterlijke striproman
De vier stromen...

ISBN 9789089880284

9 789089 880284

baudoin collectie